

givet sig Tid til nærmere at overveje alle de forskellige Forhold, der vil blive Følgen af en Lovgivning som denne, særligt altsaa havde taget under Overvejelse, hvilke Bestemmelser der burde fastsættes for at sikre Staten mod at komme til at lide økonomisk Skade.

I øvrigt vil jeg sige, at denne Lov set fra vort Synspunkt er ganske ubeføjet; den er efter vor Mening yderligere ikke i Overensstemmelse med Grundloven, og som Følge deraf maa jeg anbefale alle de af Tingets Medlemmer, der overhovedet vil have Grundloven at falde tilbage paa, at stemme mod det foreliggende Lovforslag.

Ordføreren (Hækkerup): Det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Ulrichs Udtalelser var i sørgelig Grad blottet for Logik. Det ærede Medlem haanede Landbrugsministeren, fordi Lovforslaget ikke blev gennemført i den af Ministeren ønskede Skikkelse, fordi Ministeren og hans Parti i alt for høj Grad maatte slaa af med Hensyn til det fremsatte Forslag, og i næste Øjeblik omtalte det ærede Medlem Lovforslaget som alt for vidtgaaende, som grundlovsstridigt og som et frygteligt Indgreb i den private Ejendomsret. Dette Angreb paa Lovforslaget fra to Sider af en enkelt Mand forekommer mig i nogen Grad at minde om de Bestræbelser, der undertiden udfoldes for at sidde paa to Stole, Bestræbelser, der ikke altid lykkes.

Overfor det ærede Medlems Angreb paa Lovforslaget som værende et Indgreb i den private Ejendomsret maa jeg sige, at det eneste Punkt, med Hensyn til hvilket dette maaske kan have sin Rigtighed, er Bestemmelsen om, at Ejeren ikke maa faa en større Brugsafgift end 4 pCt., men denne Bestemmelse har det ærede Medlem og hans Partifæller ganske roligt sanktioneret, saa hvis Forslaget angriber den private Ejendomsret, er det ærede Medlem og hans Meningsfæller selv med dertil. Saa nævnte det ærede Medlem, at Staten risikerede at paadrage sig et Erstatningsansvar, fordi der kunde være Ejere, som havde opsagt deres Lejere og sluttet Akkord med nye. Jeg tror ikke, det høje Ting skal ængste sig paa Grund af denne Trusel. Nej, det høje Ting og Rigsdagen som Helhed har tidligere taget ganske anderledes kraftigt fat paa dette Omraade. Jeg skal saaledes minde om, at den 29. April 1919 vedtog saa vel Folketing som Landsting et Lovforslag, der var indbragt af tre Landstingsmedlemmer, og som gik ud paa, at det Lejemaal, som

da var gældende for Lejehuse, og som udløb den 1. Maj 1919, skulde fornyes for et Aar; uanset om Bruget var lejet ud til en anden Lejer, skulde den hidtidige Lejer have Lov at beholde Bruget. Dette skete Dagen, før Lejeren skulde rykke ud, og man kunde maaske sige, at der kunde være truffet Dispositioner — om der var det, ved jeg ikke —, men jeg har i alt Fald ikke hørt noget til, at Staten har faaet noget Erstatningsansvar i den Henseende, og saa er der heller ingen Fare for det nu, hvor Vedtagelsen sker mere end et Aar, før den nye Bruger skal rykke ind. Men i øvrigt vil jeg gerne spørge: Hvor kan det ærede Medlem Hr. Ulrich fremstille dette Lovforslag som saa omvæltende og saa nedbrydende overfor den private Ejendomsret? Vi ved jo alle — det blev i alt Fald fremhævet tilstrækkelig tydeligt af mig i Gaar —, at det, der her foreslaas, er kun en Fornyelse af hidtidige Lovbestemmelser, en Fornyelse i en mildere og mere afdæmpet Form, i en for Ejerne mere hensynsfuld Form end den Bestemmelse, der blev vedtaget i Loven af 1919; men Loven af 1919, som altsaa var betydeligt skarpere, stemte det ærede Medlem Hr. Ulrich med Glæde for. Den Gang stemte det ærede Medlem altsaa for, at den private Ejendomsret skulde skydes til Side, og for vilkaarlige Indgreb; nu i Dag kan han ikke stemme for et Forslag, der er langt mildere og langt mere hensynsfuldt overfor Ejerne. Man fristes uvilkaarligt til at tro, at det ærede Medlem Hr. Ulrichs og hans Partis Stilling til dette Spørgsmaal er et Led i deres fortsatte Fiskeri efter Partiet Venstres Vælgere, men det Forhold skal jeg naturligvis ikke blande mig ind i, det maa de to Partier afgøre, som de er Venner til.

I øvrigt vil jeg sige, at der har ikke været noget Jageri med denne Lov for vort Vedkommende, tværtimod. Vi har indenfor Udvalget med en englelig Taalmodighed Gang paa Gang ventet paa de Oplysninger, som det ærede Medlem Hr. Ulrich bad om at faa Tid til at indhente. Vi har paa Grund af, at vi skulde vente paa Oplysninger fra det ærede Medlem Hr. Ulrich, to Gange maattet udsætte Udvalgsarbejdet i ca. 3 Uger, saa det ærede Medlem har virkelig ingen Grund til at beklage sig over Jageri i saa Henseende. At vi saa efterhaanden fik trukket Tiden ud, saa vi til sidst maatte sætte Fart paa for at faa Loven gennemført inden Opsigelsesfristens Udløb, er en Sag for sig, men det har det ærede Medlem virkelig ingen Grund til at beklage sig over. Som